Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26052
Copyright: Admont, Benediktinerstift

luminaria infirmantur celi lucet ut diurnum. et proxima
ei loca claro lumine profundit. si tempibus oportunis illumi
nant terram. Namque aliquiens nebulosus obsistit aer: ne uel
lune cum primum et stellarum lumen terris appareat. si autem sol luna
stellasque maiore lumine ne terram illuminet impedit. Unde et
nomen latine accepit quod solem obtusis una stellis cum luna propiet
tras fulgeat. Fecit quoque dis duo magna luminaria. Lumi
naria magna possumus accipere non tam aliqua compacione quam suo
munere. ut et celum magnum et mare magnum. Nam et magnus sol
quia complet orbem tere suo calore et luna suo lumine que in quecumque
parte fuerit celi illuminet omnia. et aliquid spectantes acunctis
exemplis magnitudinis eorum eundem. quod omnibus hominibus orbi
ipsique idem uidet. nam si longe positus minor uideretur et propi con
stitutus. maior refulgere et propterea exiguitatis indicium.
Luminare maius ut preesset diei. et luminare minus ut preesset
nocti. et stellas posuit eas infirmantur celi. Lumina re ma
ius est sol non solum forma sui qualis cuique est corpus. sed et magnitudi
ne luminis. quia et ipsum luminare minus stellas illustrare creatur.
Illa est et uirtute ardoris qua mundum calefacit exortum cum primum
ante eius creacionem diebus nichil omnino caloris habuisse. Quod autem
equalis unique magnitudinis luna cum sole cernitur exeo fieri dicitur.
quod ille multo longinquior aterris atque alcior quam luna incedat. idcoque
magnitudo eius quanta sit ne quidem intueri degimus. uaalet dignosci.
Omnia enim longius posita solent breuiora uideri. et luminare igitur
minus ut preesset nocti. et stellas posuit eas infirmantur celi. et si
luna omnium esset. si aliquiens et stellas maiores in die uideri ringat.